

Intervjuad: Kjell Östling, polisinspektör, Stockholms pd.
 Tidpunkt: 1986-08-27 kl. 10.00 - 10.50
 Närvarande: Gunnel Lindberg, Tore Samuelsson, Kjell Arne Eliasson
 Anteckningar: Gunnel Lindberg

Tidp.	Händelse/åtgärd	Anm.
-------	-----------------	------

HEMLIG
 enl. kap §
 1988-11-15
 Ju. 1988:01

Beslut 1993-11-19
 Ej längre hemlig
 G. Lindberg

Östling var befälhavare på piketen i VD 3. De befann sig i trakterna av Sveavägen av en slump. Passerade förbi trapporna upp till Malmkillnadsgatan alldeles före skottlossningen, hade hunnit nästan ner till Brunkebergstorg då radioanropet kom. Ö uppgav position och åkte mot platsen. Då de kom till korsningen Sveavägen-Kungsgatan svängde en radiobil upp alldeles framför dem - det var kommissarie Söderströms (S) bil. S var högsta yttre befäl den kvällen i VD 1 och 2. S nådde brottsplatsen först. S blev genom att han var först och genom sin ställning chef på platsen.

Ca 8-10 personer fanns på brottsplatsen. Några pekade i riktning mot Tunnelgatan. En man låg på gatan, någon höll på med livräddande åtgärder. Ö skickade ut sin personal - två patruller med två man i varje - att springa i den riktning gärningsmannen flytt. De hade bärbara radioapparater. Då visste man inget mer än att en man skjutits och att gärningsmannen lämnat platsen. Ö skulle ge mer information så snart man hade någon. Ö gick fram till mannen som låg, konstaterade att man gjorde vad man kunde, ambulansen kom vid ungefär samma tidpunkt. Ö konstaterade att det var inget han kunde göra, beslöt i stället försöka få vittnesuppgifter. S och hans chaufför, Windén, var upptagna med att få uppgifter från vittnena. En annan piketbuss var mycket snabbt på plats - de tog hand om avspärrningen av brottsplatsen.

De vittnen som hade något av värde att berätta skickades från brottsplatsen till polishuset (krim). Vid ett tillfälle kom två livvakter fram och talade med Ö - Ö hänvisade dem till den kommissarie som fanns på platsen - troligen S.

Man fick fram olika signalementsuppgifter. Ö förmedlade information till sina män så snart man fick fram något. Det allra första fick de koncentrera sig på att finna någon som sprang eller som uppförde sig onormalt - de fick fråga sig fram utefter vägen.

Så småningom gick man över till ett mera sys-

tematiskt letande, tittade i öppna portgångar, biografier och restauranger som var öppna etc. Ö:s personal deltog i detta, han själv var kvar på brottsplatsen. De letade inte efter några direktiv från LC utan Ö gav dem deras uppgifter. Däremot frågade LC vid några tillfällen om en viss plats genomförts. Ö tror att han då kan ha skickat sin personal dit. Det fanns många radiobilar och även civil polis i närområdet.

Söderström gav inga särskilda order eller direktiv. Ö var kvar på brottsplatsen tillsammans med chauffören i piketbussen under hela den tid som besättningen i piketen letade i området omkring. Ö informerade S om vad Ö:s personal gjorde. S lämnade brottsplatsen för att åka till polishuset och skriva anmälan. Några andra kommissarier dök upp på brottsplatsen vid olika tillfällen. Ö vet ej vad de sysslade med eller hur arbetet delades upp mellan S och dem. Ingen personal från tekniska roteln kom dit så länge Ö var kvar.

Ö och hans personal fick order att samlas för att medverka vid ett tillslag på en klubb någon eller några timmar efter händelsen. Efter den tidpunkten hade de inte någon uppgift på brottsplatsen.

Anmärkningar

o

Ö anser att någon på brottsplatsen i större utsträckning än vad som skedde borde ha tagit tag i det hela och lett insatserna på platsen.

Den 4 november 1986 upplästes ovanstående redogörelse i telefon för Östling, som därvid godkände innehållet.